

Blomster

UTGITT AV BLOMSTERVENNERS KLUBB

Vennen

Nr. 1-2010
ÅRGANG 33

Styre og redaksjon

STYRELEDER

Signe Videm

Langårdsv. 6, 1404 Siggerud

Tlf. 99 27 19 47

SEKRETÆR

Hiltrud Hemmersbach

Marja Olsens vei 2, 1481 Hagan

Tlf. 67 07 95 44

KASSERER

Rita Amundsen

Nordlysvn. 4, 0484 Oslo

Tlf. 22 71 25 52

E-POST: styret@blomstervenner.no

KONTONR. 7877 08 28529

Adresseforandring meldes til:

Gøril Fjellet

Tlf. 62 58 20 34 e-post: [gjfellet@online.no](mailto:gjellet@online.no)

REDAKTØR FOR BLOMSTERVENNEN

Kenneth Ingebretsen

Holtervegen 169, 2034 Holter

Tlf. 916 16 593

E-POST: kenneth@devabotanica.com

REDAKSJONSMEDARBEIDERE:

Ståle Sørensen, Ebba Holmboe og

Tommy Tønsberg

Innhold

Styre og redaksjons. 2

Redaktørens. 3

Min trepeons. 4

Rapport fra
roterommet.....s. 7

Meconopsis x cookeis. 10

Bokomtale..... s. 11

Noen fine
rugosa-kultivarer.....s. 12

Medlemssiders. 17

Planteportrettet s. 20

FOTO: Mona Vestli

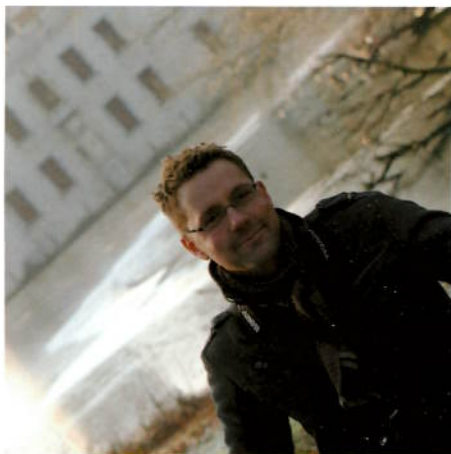
Rosa 'Agnes'

Blomstervenners Klubb

Spirende frø

Det er igjen tid for å såing, stratifisering og prikling med alt spennende det medfører. I år har vi kastet begrensningene på dør og rett og slett bestilt det vi hadde lyst på, uansett mengde. Det måtte gå som enn forventet – haugevis med frø strømmet inn! I skrivende stund har vi fått sådd over 400 frø av stauder, busker og trær. De står under snøen og venter utålmodig på våren, akkurat som jeg. Men det stopper ikke der! Vi har nesten like mange frø tilbake som må sås. Heldigvis synes vi dette bare er artig. Noen frø står allerede nede i kjelleren og spirer der, siden mange planter har lang utviklingstid. Hvordan det er å ha et kjellerrom å dyrke planter i på vinterstid, kan du lese i artikkelen – Rapport fra roterommet. Der får du også masse gode tips! På denne tiden av året er det ikke bare frøene som setter fart og spirer,

men også planteinteressen. Det dukker opp stadig nye områder av denne planteverden å sette seg inn i. En ny planteinteresse som begynner å spire hos meg, er roser. Deres ynde og nydelige duft har begynt å fascinere meg. I artikkelen – Noen fine rugosakultivarer, kan du lese mer om denne plantearten som er utskjelt og elsket av mange. La deg begeistre!

Kenneth Ingebretsen

Min trepeon

TEKST OG FOTO: JORUN THARALDSEN

For ca 20 år siden fikk jeg tak i en trepeon, som den gang ble kalt *Paeonia suffruticosa* 'Rock's Variety'. Jeg er ikke helt sikker på hvor jeg kjøpte den, muligens fra et gartneri i Asker. Etter hvert har den vokst seg både stor og vakker, og i dag er den en av mine stoltheter. Etter noen år fant jeg ut at den hadde fått nytt navn, først *P. suffruticosa* subsp. *rockii*, og senere var den blitt en ren art, *P. rockii*. I klubbens bibliotek finnes boken *Peony rockii and Gansu Mudan* (McLewin W. & D Cheng, 2006). Etter å ha lest denne, var jeg ganske forvirret. Om jeg har forstått forfatterne rett, finnes det en vill trepeon som kalles *P. rockii*, men det som selges som

dette i den vestlige del av verden, ikke kan være dette, men trepeoner som kanskje har *P. rockii* blant sine aner. De er hybrider som har oppstått etter mange hundre års kultivering. De foreslår i boken at plantene til daglig skal kalles Gansu Mudan, med vitenskapelig gruppebetegnelse *Paeonia Gansu Cultivar Group*. For å gjøre det litt enklere, holder jeg meg her til *P. rockii*; dette navnet er også akseptert av RHS Horticultural Database. Denne gruppen peoner ble for øvrig utnevnt (uoffisielt) til Kinas nasjonalblomst i 1994.

Peonen har fått sitt navn etter Joseph Rock, opprinnelig østerriker som etter hvert gjorde amerikaner av seg, men med lange opphold i Kina og Sørøst-Asia, og han endte sine dager på Hawaii. Han var botaniker, etnolog, ornitolog, fotograf og uhyre språkmektig, lærte seg kinesisk da han var 13. Han må ha vært ganske eksentrisk, reiste med stil, dekket alltid med sølvtøy og hadde med seg et reisebadekar av gummi.

Denne trepeonen kommer fra fjellområdene i de midtvestlige delene av Kina, spesielt provinsen Gansu,

og den ville *P. rockii* kan vokse i over 2500 m høyde. Den regnes som svært hardfør, jeg har lest at den godt kan tåle - 30 °C, kinesiske kilder angir helt ned til - 43 °C. Selv om det på RHS' hjemmeside står at den vil ha god, humusrik, veldrenert jord, trives den godt hos meg, i likhet med de andre peonene jeg har, i nokså tung leirjord. Hermann Krupke skriver at den vokser villig i næringsfattig kalkjord med pH-verdi på 8,3. Den trenger ikke mye vann, og heller ikke mye næring. Mye tyder på at den burde klare seg bra i store deler av landet.

Min trepeon er nå en god del høyere enn meg, og den er minst like bred som den er høy. De skal kunne bli mer en to m høye, og plantene kan bli meget gamle, kanskje mer enn 100 år. Blomstene er 15–25 cm i diameter, halvfylte, skålformede med hvite kronblader med kraftig dypfiolette, nesten sorte markeringer ved basis, og rikelig med gule støvbærere. I tillegg til at blomstene er usedvanlig imponerende og vakre, har de også en sterk, men behagelig duft. Jeg får assosiasjoner til nybakte hveteboller med kardemomme. En fullt utvokset busk skal kunne ha 200 – 800 blom-

ster, min har hatt ca 150 på sitt frodigste, blomstringen er i mai/juni.

Dessverre hadde jeg ingen aning om hvor stor den kunne bli da jeg plantet den, så den står litt inneklemt nær et gjerde, tidligere også i selskap med et pæretre, men nå har det siste måtte vike. Jeg håper peonen vil sette pris på mer plass. Det er vanskelig å få tatt et skikkelig bilde av den i full blomstring, men jeg har gjort et forsøk på å få med en del fra toppen av en gardintrapp. Den har vist seg å være meget hardfør. Jeg bor i et kuldehull, i skrivende stund nærmer det seg minus 20 °C, og det er spådd at det skal vare en stund, jeg er ikke engstelig for trepeonen. Den har av og til hatt noen døde grenspisser etter vinteren, men den kommer fint igjen etter litt beskjæring.

Bladene er sammensatt av opptil 31 småblad/bladseksjoner. Tidlig på våren er de nærmest kobberfarge. De beholder en stund et snev av det rødlige på bladstilkene og til dels også bladene, senere blir de mørkegrønne. Peonen skal være enkel å formere fra frø som skal sås i potter utendørs om høsten eller tidlig på vinteren. Lenge trodde jeg at min plante var steril. For noen få år siden fant jeg de første frøkapslene med modne frø, og senere har jeg funnet noen hvert år, men

det er ikke mange. Det sies at det tar inntil tre år før de spirer, hittil har jeg ikke klart å se at noen av mine har spirt. Krupke skriver at pollineringen lykkes dårlig ved høye temperaturer. På en kanadisk hjemmeside (The University of British Columbia, Vancouver) står det at en kun får spiredyktige frø ved krysspollinering (pollen fra en annen plante av samme art). Nå er det kanskje håp om flere frø heretter, jeg fikk for et par år siden en plante merket 'trepeon' på byttemøte i klubben. Ved blomstring i år så den ut til å være identisk med *P. rockii*. Neste sommer får jeg se om jeg kan få arrangert et stevnemøte mellom de to buskene. Planten skal også kunne formeres med stiklinger.

På et foredrag for en del år siden i Blomstervenners Klubb om Gertrud Jekyll mener jeg at det ble sagt at hun kun ville anbefale planter som blomstret over en lengre periode, men hun la også til noe om at en kunne unne seg noen planter med eksepjonelt vakker blomstring. *P. rockii*s blomsterprakt er ganske kortvarig, men heftig, jeg tror denne ville blitt akseptert. Jeg er sikker på at den fortjener en plass i mange flere hager enn min.

Rapport fra roterommet

TEKST OG FOTO: STÅLE SØRENSEN

For en stund siden ble vi hageentusiaster i en kommentar i Blomstervennen beskrevet som 'puslere'. Jeg grunnet litt på denne beskrivelsen, og synes egentlig den er nokså treffende i forhold til det vi driver med. For egen del har jeg et 'tilfluktsrom' i kjelleren, der jeg kan unnsnippe vinterens kulde og kose meg med ymse pusling og grønne aktiviteter. Kanskje kan det inspirere andre om jeg forteller litt om mitt lille roterom.

Aktivitetene i kjelleren startet opprinnelig med at jeg måtte ha et sted å sette opp et akvarium for vinteropp- hold for noen av gullfiskene i dammen. Samtidig som jeg installerte

akvariet, drev jeg med sortering og vekkrydding av frøpottene som står ute, og da oppdaget jeg til min overraskelse at noen pottar med *Cyclamen hederifolium* og *C. purpurascens* hadde valgt å spire i september. Nyspirte frøplanter sent på høsten ga meg litt bekymringer i forhold til overvint- ringen av de små plantene, og tanken om et lite planterom var født. Det er sikkert flere enn jeg som har opplevd at det kan være krevende å få aksept i heimen for at ymse småplanter skal fylle opp vinduskarmene gjennom hele vinteren. Når det så dukket opp et tilbud om noen lysarmaturer til gi-bort-pris var det gjort, og plutselig satt jeg der med et par plantebenker

for vinterbruk. Senere har jeg tilbrakt mange, mange fine vintertimer i min egen lille furtebu.

I tillegg til småplanter av *Cyclamen* var bregner noen av de første kandidatene til å fylle en liten benk i kjelleren. Jeg sår en del bregnesporer hvert år, for det meste bestilt fra British Pteridological Society. Sporene sår jeg på steriliserte Jiffypot-briketter, som så holdes i sterile glasskrukker fram til de første ordentlige bladene viser seg. Deretter kan de små bregneplantene langsomt tilvennes vanlig luft, men fra sporene sås på vinteren, til plantene kan settes ut i oppvekstbenker, tar det gjerne halvannet år. En lang og møysommelig prosess, men vel verdt bryderiet. Ikke tar de så mye plass, og på denne måten får jeg fram bregner som ikke lar seg skaffe på annen måte.

Stort sett all frøsåing hos meg skjer ved å så i potter som settes ut over

vinteren, men en del frø kan med fordel sås på høsten og stilles varmt for spiring, for eksempel *Rhododendron* og en del *Clematis*-typer. Disse frøpottene har jeg også begynt å stille rett i kjelleren etter såing.

Stiklinger er noe jeg først har begynt å eksperimentere med de siste par årene, og plutselig har det åpnet seg muligheter til å formere en rekke planter som jeg tidligere var henvist til å kjøpe. At jeg ikke begynte med dette før! Riktignok er det mange jeg ikke har lykket med, men resultatene er likevel riktig gode. De fleste stiklingene har jeg tatt i august og september, men her er det sikkert mer rom for å prøve seg fram. Jeg bruker grusblandet jord i 9 cm potter. Stiklingene kuttet til mellom 5 og 10 cm lengde og settes 3 – 5 stiklinger i en potte, litt avhengig av hvor store stiklingene er. To potter settes så sammen i en klar, 3 liters plastpose med hurtiglås, av den typen som kan fås i alle dagligvareforretninger. Posen plasseres på benken, og så er det bare å la prosessen gå sin gang. Lysarmaturene er koblet på en timer som gir 12 timer lys i døgnet. På høsten er det rundt 15 grader i kjelleren, men jeg har også eksperimentert litt med å sette pottene på undervarme for å framskynde rotdannelsen. Når (hvis!) stiklingene har dannet bra med røtter luftes de

gradvis mer og mer, helt til de trygt kan tas ut av posen. Stiklingene holdes så lenge som mulig i vekst utover høsten, men etter hvert vil de fleste felle bladene og signalisere at det er tid for vinterhvile. Da flyttes de over i et kjellervindu der det bare er noen få varmegrader, og får stå i fred der til utpå vårtiden.

Slekta *Viburnum* har vært av de riktig greie når det gjelder villighet til å slå rot. *Viburnum x bodnantense* (kultivarene 'Dawn' og 'Charles Lamont'), *V. x burkwoodii* 'Anne Russell', *V. x pragueense* og *V. x rhytidophylloides* 'Alleghany' har alle vært riktig lette å få røtter på med stiklinger tatt i september. Urtidstreet (*Metasequoia glyptostroboides*) har også overraskende nok vist seg å være enkelt å få til å slå rot. Andre jeg har lykket med er *Frangula alnus* 'Asplenifolia', *Hydrangea aspera* ssp. *sargentiana*, *Hydrangea serrata*, *Clematis* 'Brunette' (Atragene-gruppen), ulike einere (*Juniperus*), *Salix x boydii*, *Rhododendron dauricum* og *Rhododendron* 'P.J. Mezitt Elite'. Jeg har forresten prøvd meg med stiklinger av mange andre typer av *Rhododendron* også, men så langt har dette vært svært uvillige testobjekter, selv med undervarme. Vårkornell (*Cornus mas*) har heller ikke gått bra, selv om det i litteraturen oppgis at korneller skal være enkle. At stiklingene ikke

lykkes, betyr ikke at det er umulig, bare at jeg ikke har gjort det riktig. Det finnes rottingshormoner som skal kunne øke sjansen for suksess merkbart, men jeg er usikker på om slike hormoner er tilgjengelige for hobbydyrkere her i Norge. Riktig valg av stikketidspunkt kan trolig også hjelpe. Det gjelder å ikke gi seg om første forsøk mislykkes.

Det er stor forskjell på hvor lett vekster lar seg stiklingsformere, og det er vanskelig å gjette på hvilke som er enkle og hvilke som er tilnærmet umulige. Det finnes imidlertid et par gode bøker på emnet, blant annet 'Propagating Plants' fra Royal Horticultural Society i Storbritannia. Til syvende og sist er det bare å prøve seg fram. Jeg tror vi kan lykkes med mer i hobbybenken enn de fleste av oss tenker over, og det er en egen tilfredsstillelse i det å produsere sine egne planter.

Meconopsis x cookei

TEKST: KENNETH INGEBRETSEN

Denne hybriden ble først laget for rundt ti år siden. Siden har man funnet den også i vill tilstand. Den kan oppstå naturlig der foreldreartene vokser sammen. *Meconopsis punicea* med sine røde klokker og *M. quintuplinervia* med sine lys lilla klokker er foreldrene til denne hybriden. *M. x cookei* har arvet mange gode egenskaper fra foreldrene. Mye av fargen er fra *M. punicea*, mens evnene til å være flerårig og danne utløpere stammer fra *M. quintuplinervia*.

Denne flotte *Meconopsis*-hybriden fikk vi for noen år siden. I mine øyne er den en av de fineste plantene jeg vet om. Den har den store fordel å være flerårig og får den godt stell, kan den spre seg ganske bra med sidedekke. Planten får ca 10 cm lange hårete blader. Blomstene kommer på 25–30 cm lange stilker i juni. Med

nikkende klokker og gammelrosa farge er den bare sjarmerende! Vi dyrker den i næringsrik, porøs torvjord som er fuktig hele sommeren. Den får full sol, selv om den sikkert hadde foretrukket halvskygge hvis den kunne velge. I tørre perioder kan det være lurt å vanne litt ekstra, slik at veksten ikke stagnerer. Dette er uten tvil en spennende hageplante som er lett å få til å trives, så får du tak i en – så kjøp den !

Bokomtale

Hageselskapets staudebok.
270 stauder for norske forhold.

Tønsberg, Tommy.
Utgitt på CappelenDamm 2009.
Norsk tekst, 224 sider.

I likhet med de fleste hage- og planteentusiaster i Norges land kjenner jeg Tommy Tønsberg personlig. Ikke bare er han medlem i Blomstervenners klubb, han er også et svært aktivt medlem i redaksjonskomiteen for bladet du holder i hånda! Derfor må denne bokomtalen starte med å si at dette ikke blir en distansert og analytisk bokanmeldelse. Håpet er vel mer å gi informasjon om at denne boka finnes, med en oppfordring til de som er interessert til å kikke i et eksemplar i en bokhandel (eller i Blomstervenners klubbs rikholdige bibliotek).

Da jeg fikk boka og begynte å bla i den, var det aller første som slo meg: For noen bilder! Jeg brukte en hel kveld bare med å bla og se på bildene, før jeg etterpå satte meg og leste tekstene. Tommy har selv tatt de aller fleste fotografiene, men Kenneth Ingebretsen (redaktøren vår), Knut Lønø og Dagfinn Tveito

har også levert mye bra bildemateriale.

I en bok som omfatter 270 stauder, er man nødt til å gjøre et utvalg. Hovedvekten i denne boken ligger på planter som er i vanlig handel, men det er lurt inn noe spesialmateriale her og der for de mer eventyrlystne. For hver plante som beskrives, er det et bilde og en kort tekst med en beskrivelse av planten og hvilke vekstforhold den trenger for å trives.

Som nevnt: Jeg er ikke en nøytral anmelder, men jeg har likevel lyst til å anbefale boka til alle som er på utkikk etter en grunnleggende bok om stauder for norske forhold. Kikk selv og se om du er enig!

STÅLE SØRENSEN

Noen fine rugosa-kultivarer

TEKST OG FOTO: MONA VESTLI

Ingen grunn til å rynke på nesen når jeg sier at rynkeroser er de perfekte hageplantene. For jeg mener selvfølgelig noen av de mange kultivarene som er nedstammet fra arten, *Rosa rugosa*.

Den botaniske arten har fått den tvilsomme æren av å komme på Norsk svarteliste over arter, og da snakker vi om topp ti (eller rettere sagt 17) av planter i selve høyrisikogruppen. Selv har jeg slitt i flere år for å få et par av disse artene til å etablere seg, spansk kjørvel har jeg fremdeles ikke fått til, men det er en helt annen sak.

Arten *Rosa rugosa* er mer enn villig. Det er lett å se enkelte steder. Den klarer seg bra uten noe stell, og sprer seg med både frø og rotskudd. Men så er den da blitt hentet fra Sibirs sørøstlige kyster og også flittig plantet i

offentlige anlegg og rundkjøringer i Norge og ellers i Vesten.

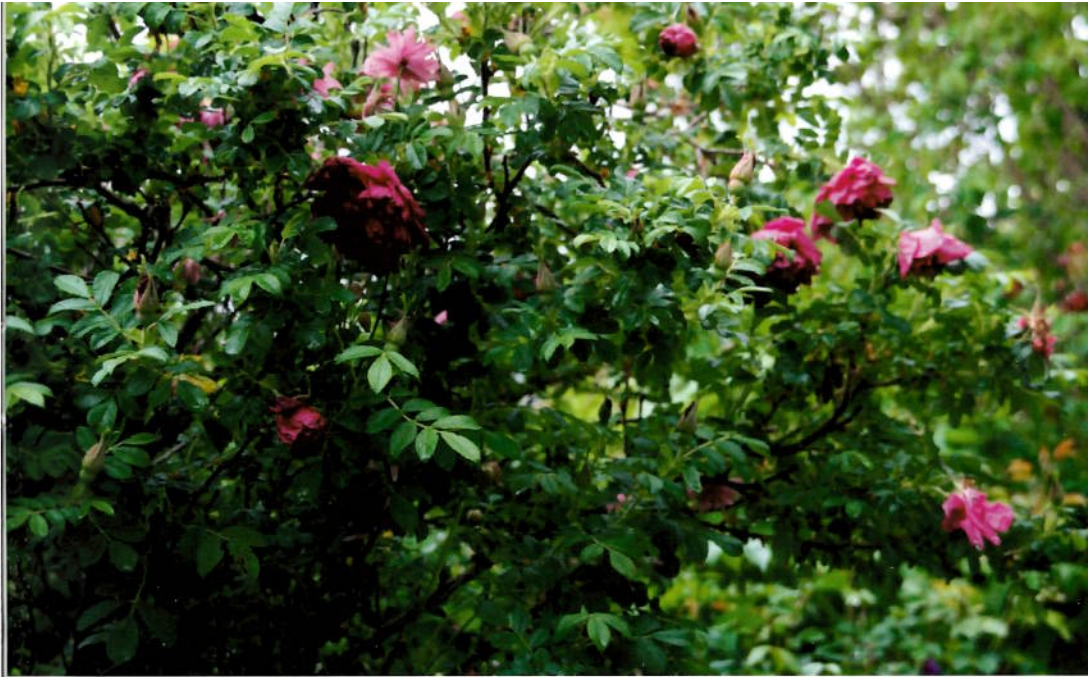
Av de ca 150 botaniske roseartene i verden, alle på den nordlige halvkule, er det kun tre som både dufter og remonterer. *Rosa rugosa* er en av dem. Når man ellers vet hvor lettstelt og sykdomsresistent og nøysom den er, og hardfør, og tåler vind og salt, ja det aller meste, får man i sum et plantegenetisk materiale som har vært, og er, veldig interessant for seføredlerne. For eksempel har David Austin duft som et viktig kriterium og bruker derfor ofte *rugosa* i sine krysningsforsøk.

Tidlige kultivarer:

For faktum er at *Rosa rugosa* har gitt opphav til en lang rekke kultivarer i form av veldig vakre hageplanter som "har alt". Det eneste disse kultivarene mangler, er artens evne til å spre seg med frø og rotskudd. Og det får ikke hjelpe, da, selv om jeg gjerne skulle hatt skråningen full av 'Fimbriata', hvite nellikroser, 'Conrad Ferdinand Meyer', 'Gul Fru Dagmar Hastrup' og 'J.P. Connell'. De aller fleste er både duftende, remonterende og hardføre, så de passer bra som basisroser i hagen. De skjermer for innsyn og kan

Nellikrose 'F. J Grootendorst'

'Roseaie'

også brukes som hekker og lebeplanning. De tåler en vinternatt eller femti på rad, og bukker ikke under om det kommer en gammeldags norsk vinter. Så få man heller spe på med noen sartere innimellom.

I følge Lars Åke Gustavsson startet foredlingsarbeidet med rugosaene i Frankrike i 1887. De kom til Europa på slutten av 1700-tallet, men har en tusenårig dyrkingshistorie i Kina. Det ble krysset fram og lansert en hel del rugosakultivarer på slutten av 1800-tallet, og mange av disse er det fortsatt mulig å få tak i, med litt jakt. 'Mme George Bruant' som er fylt hvit, remonterende og velduftende fra 1887, er en av de (om ikke den) aller første, og denne jakter jeg fortsatt på. 'Blanc Double de Cou-

bert' (1892) er fylt, hvit, duftende, remonterende har jeg imidlertid slått kloa i. Dette er også en tidlig europeisk kultivar. (Bilde: Blanc Double de Coubert)

Det finnes også noen gule rugosakryssninger. 'Agnes' fra 1900, men lansert 1922, er en av dem. Den vakre gulfargen varierer, som regel går den mot kobber, eller kanskje ravgul/aprikos. Den er fylt og duftende. Duften er beskrevet som en blanding av nellik og liljekonvall, og det en av de tidligste i blomst. Ofte er dette den aller første som blomstrer i hagen min. Det hender den blir slått av 'Roseaie', men den står lunere plassert. 'Agnes' remonterer dessverre ikke, men blomstrer desto

rikere de to–tre ukene fra midten av juni når den har sin periode.

'Schneezwerg' (1912) er til tross for navnet ingen dverg, den kan nå sine 1,8 m, men bladverket er sirligere og den har noe elegant over seg der andre rugosaer kan være litt kraftige. Dufter godt og blomstrer nesten kontinuerlig fram til frosten. Denne sorten er far og bestefar til utrolig mange kultivarer siden den ble lansert.

'Rosaie de l'Hay' (1901) er en fantastisk busk. Den er en av de første rosene som begynner å blomstre. Noen år setter den i gang andre uka i juni, og den kommer tilbake med nye flor utover sommeren fram til frost. Blomstene er store, fylte og med en mørk rosalilla farge. Dette er den rosen som dufter sterkest i hagen min. Jeg må passe på å lukte på denne til slutt når jeg går på duftvandring i hagen, ellers blir det urettferdig ovenfor de andre rosene.

Jeg har en annen sort som likner, og det er trolig 'Hansa' (fra 1905). Den kom som et rotskudd fra småbruket til besteforeldrene min, så denne lager rotskudd, men ikke mange. Den er en fylt variant fra før 1945. Også denne har nydelig duft og remonterer. Blomsten er kanskje noe mindre og ørlite lysere, og den har ofte en liten hvit stripe i midten av bloms-

'Ritausma'

'Blanc Double de Coubert'

ten. Denne er lettere å få tak i enn 'Rosaie', og er et godt alternativ.

Nyere kultivarer:

'Louise Bugnet' – en moderne kanadisk rugosakultivar. Den er spesielt vakker med de røde knoppene og de melkehvite kronbladene. Selv om den er fylt, skjemmes den ikke av regn, blomstrer nesten kontinuerlig og har mørkt, frisk bladverk. Blomstringen blir så klart rikere på disse remonterende sortene hvis de får litt gjødsel, selv om rugosaer generelt er nøysomme busker.

'Riitausma' er en helt moderne kultivar fra Latvia. Overraskende blekrosa blomster på kraftig, bred busk, ikke noe særlig duft fra blomstene, men en grønnlig krydret duft fra bladverket, som er frodig, lysegrønt og ultrasunt. Hit våger ikke sikadene seg. Den blomstrer veldig rikt og kontinuerlig. Jeg vant en premie for denne under roseutstillingen i Freiaparken i 2009. Rugosaer hører

pr. konvensjon til i klassen for moderne buskroser, men jeg stilte i klassen for førstegangsutstillere, og der er alle roser blandet.

'E.J. Grootendorst' (1918) – nellikrosen – er ganske vanlig i handelen, men det er relativt sjelden å se den i hager? Jeg kan bare huske å ha sett den ett sted: som hekk/romavdeler på Arendal kirkegård, rød og rosa plantet annenhver gang. Jeg fant den røde på salg i et hagesenter for et par år siden, plantet den, og så har den blomstret siden. Blir litt større for hvert år. Nydelige flikete blomster i klaser. Flott i blandet, fritt voksende hekk sammen med noen som dufter, for det mangler denne. En av de få, røde rosene du finner i hagen min. Det finnes også en rosa og en hvit variant. Den rosa tror jeg ble spist opp av vånd (det eneste rugosaene ikke kan stå seg mot). Ellers jakter 'Schneezwerg'

'Louise Bougnet'

..... jeg på den hvite og har funnet en mulig leverandør våren 2010.

Jeg dyrker p.t. 17 forskjellige rugossorter i hagen min, men det blir garantert flere etter hvert. Jeg samler særlig på de hvite, og det finnes utrolig mange sorter, hvor forskjellige kan de fylte hvite rugosaene være? Det blir et interessant forskningsfelt.

Styreleder har ordet

Det nye styret i Blomstervernens Klubb har hatt årets første møte, og løpende oppgaver er fordelt. For nye styremedlemmer ligger det alltid litt spenning i å bli kjent med de ”erfarne”, og med oppgaver og arbeidsform. Etter spørsmål fra flere hold om hva som egentlig foregår i styret, blir dette temaet denne gang.

I styret er det 6 representanter: styreleder, sekretær, nestleder, kasserer og to styremedlemmer uten formell tittel. Styreleder innkaller til styremøter, legger fram saker og setter opp agendaen. Han/hun har også det meste av kontakten utad, leder medlemsmøtene og har hovedansvar for programmet gjennom året. Nestleder er styrelederens stedfortreder, mens sekretæren skriver referater fra styremøter og årsmøte samt årsberetningen. Kassererens oppgave er å holde orden på kassen og hva som går inn i form av inngangspenger og loddsalg fra medlemsmøtene og ut til dekning av bilag til gevinster, bevertning, rekvisita osv. Kasserer har løpende

kontakt med regnskapsfører. Når nytt styre konstituerer seg ved årets begynnelse, fordeles andre oppgaver som kjøkkentjeneste på medlemsmøtene, innkjøp av mat og gevinster, kontakt med utleiere av møtelokalet og å stille som styrets representant i Blomstervern-redaksjonen og i Valgkomiteen. I fellesskap tar styret alle avgjørelser, ikke bare på styremøter, men også ved løpende kontakt pr. e-post. Styret deler dessuten på andre oppgaver som forberedelse av de enkelte arrangementer, stille på stands og mye annet. Alt er basert på frivillig innsats, det gis ingen lønn eller godtgjørelse.

Hva driver så styremedlemmene til å stille, ofte år etter år? Det må være gleden over å gjøre en innsats for en sak vi brenner for. Vissheten om at uten et oppegående styre ville foreningen dø raskt. At vi lærer mye og skaffer oss nyttige kontakter. Og ikke minst: det hyggelige samarbeidet oss imellom og at varige vennskap knyttes.

SIGNE VIDEM

Møter

MANDAG 22. FEBRUAR KL. 19.30

Tur til Epirus, Hellas med the Mediterranean Garden Society

v/Jorunn Tharaldsen

Det blir vist bilder fra to nasjonalparker i det spennende fjellområdet Zagoria, der flere topper er på nærmere 2500 m o.h. Vegetasjonen er rik, nærmest alpin, og vi får se hageciris i vill tilstand, ramonda, mange orkidéer o.a.

MANDAG 22. MARS KL. 19.30

Alpiner fra den sørlige halvkule

v/Gerben Tjeerdsma

Gerben er en kjent "trädgårdsmestare" i Sverige. Han har reist verden rundt for å botanisere der plantene vokser i sitt naturlige element, og han er vel det nærmeste vi kommer en moderne plantejeger.

MANDAG 26. APRIL KL. 19.30

Helleborus

v/John Massey, Ashwood nurseries

Innehaveren av Ashwood Nurseries i England er spesialist på julerose-slekten og har fått diverse gullmedaljer på RHS Flower Shows for sine Helleborus 'Ashwood Hybrids'. Planteskolen dyrker en lang rekke arter og hybrider som vi skal få høre om.

Møter fremover

29. mai Plantebyttemøte

30. mai Vårtreff i Botanisk hage i Oslo

MØTESTED:

Møtene holdes i Vestre Aker menighetshus, Ullevållsveien 117 B, hvis ikke annet er nevnt. Møtene starter normalt kl. 19.30 og biblioteket er åpent fra 18.30.

.....

Vedr. medlemslister

Det er mer enn 5 år siden vi sist utga medlemsliste for Blomstervernernes klubb, og styret har fått forespørsel fra flere hold om vi kunne sørge for en oppdatering. Vi ønsker imidlertid å gi medlemmene anledning til å reservere seg. Hvis du ikke ønsker å komme med ditt navn, adresse og telefonnr. i ny medlemsliste til utsendelse, kan du skrive melding til styret@blomsterverner.no eller ringe styreleder eller sekretær innen 19. mars 2010.

.....

Blomstervernernes tur 2010

Sjælland og Skåne 12.–16. mai

Nedover reiser vi med Pearl of Scandinavia til København.

Torsdag besøk i tre hager på Sjælland. Vi bor i Glumsløv og besøker hager i Skåne på fredag. Hjemturen går med buss med stopp i Varberg på lørdag for flere hagebesøk.

Hager vi besøker på Sjælland: Jørn Dannesbø, Lissy og Ebbe Kring og Nils Kjær. Noen av hagene vi besøker i Sverige: Kenneth Lorenzson, Ingemo og Per Gylling, Christina Gyllenswan og Leif Fryle og Birgit og Curt Elias-son.

Pris pr. person i dobbeltrom kr 4500,- Tillegg for enkeltrom kr 850,- I prisen inngår ferge Oslo – København med buffet og frokost, tre overnattinger på hotell m/frokost + to måltider pr dag. Buss med vår faste sjåfør.

Påmelding til Gøril Fjellet tlf 48072947 eller e-post gffjellet@online.no

.....

Planteportrettet

Eranthis hyemalis 'Guinea Gold'

Tidligere ble denne storvokste vinterbloms-sorten ansett for å være en hybrid, men nyere studier viser at det er en sort av den gode velkjente storvinterblomst (*Eranthis hyemalis*). Sorten 'Guinea Gold' er større i veksten enn den rene arten, har sterkere gul farge på blomstene og bronsefarget bladverk når planten trenger seg opp av jorden om våren.

Denne er steril og du må derfor dele den hvis du vil ha flere planter. Dette gjør den også dyrere enn vanlig vinterblomst.

Hos oss har 'Guinea Gold' vist seg å være en robust plante som fort legger på seg og blir større. En vårlig budbringer jeg ikke vil være foruten.

TEKST OG FOTO:
TOMMY TØNSBERG

